

Dokument z posiedzenia

A9-0012/2021

3.2.2021

SPRAWOZDANIE

w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych) (2020/2028(INI))

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Sprawozdawca: Christian Doleschal

SPIS TREŚCI

	Strona
UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA	3
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	8
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	20
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	21

UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA

W dniu 18 marca 2020 r. sprawozdawcy powierzono zadanie sporządzenia sprawozdania w sprawie wdrażania rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych w odpowiedzi na plany Komisji dotyczące przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych (RWB).

Od momentu powierzenia mu tego zadania sprawozdawca gromadził informacje i opierał swoje badania m.in. na następujących źródłach:

- Konferencja Techniczna Stron Zainteresowanych Przeglądem RWB (CPR Revision Technical Stakeholders Conference) zorganizowana przez Komisję Europejską, DG GROW w dniu 7 września 2020 r.;
- Duński Instytut Technologiczny (DTI), Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP (Komisja Europejska), Global Data Collection Company (GDCC), Joint Institute for Innovation Policy (JIIP), VVA Economics & Policy „Badanie uzupełniające przegląd rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Ocena wpływu: sprawozdanie końcowe” („Supporting study for the review of the Construction Products Regulation. Impact assessment: final report”), 2018¹;
- Badanie uzupełniające oceny skutków do przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, sprawozdanie końcowe zostanie opublikowane pod koniec 2020 r., Copenhagen Economics, Danish Technological Institute (DTI) i EPRD;
- Komisja Europejska, „Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych (UE) nr 305/2011 – analiza danych dotyczących produkcji i handlu wyrobami budowlanymi”, 2019²;

Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych – wprowadzenie

Rozporządzenie (UE) nr 305/2011 ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych, RWB) zostało przyjęte w 2011 r. i ma na celu zapewnienie swobodnego przepływu wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym.

Przepisy prawa UE dotyczące wyrobów budowlanych nie są zgodne z tzw. *nowym podejściem do harmonizacji technicznej*, które jest powszechnie stosowane w odniesieniu do przepisów prawa dotyczących wyrobów na rynku wewnętrznym. Specyfika przepisów dotyczących wyrobów budowlanych wynika z ich właściwości jako produktów pośrednich oraz z faktu, że przepisy dotyczące obiektów budowlanych należą do kompetencji krajowych. W związku z tym RWB nie ustanawia wymogów dotyczących wyrobów, a zawiera raczej zestaw zharmonizowanych zasad oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do cech głównych wyrobów budowlanych (np. odporności na ogień, izolacyjności akustycznej). Państwa członkowskie zachowują jednak swoje kompetencje w odniesieniu do wymogów bezpieczeństwa, wymogów środowiskowych i energetycznych, które mają zastosowanie do

¹ <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/57fd5ffa-ed41-11e8-b690-01aa75ed71a1>

² <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/34621?locale=pl>

budynków i budowli.

W Europie 18 milionów osób jest zatrudnionych w sektorze budowlanym, którego udział w PKB wynosi 9 %³. Przegląd RWB musi w szczególności uwzględnić specyfikę tego sektora. Impas w tworzeniu i dostosowywaniu zharmonizowanych norm dotyczących wyrobów budowlanych, który można częściowo przypisać wymogom formalnym (zob. wyrok ETS w sprawie C-613/14 – „James Elliot”), spowodował zahamowanie dalszego opracowywania zharmonizowanych norm. Sprawozdawca uważa to za poważne zagrożenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych. Zarówno rozwiązania krótkoterminowe, jak i działania zorientowane na przyszłość są niezbędne do wznowienia procesu normalizacji, który utknął w martwym punkcie. Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję ocenę RWB oraz będący w toku przegląd, którego celem jest usunięcie przeszkód na rynku wewnętrznym wyrobów budowlanych.

Rozwój i wzmocnienie rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych

O ile RWB zapewnia swobodny przepływ wyrobów budowlanych w Unii Europejskiej, należy uwzględnić interesy i potrzeby państw członkowskich. RWB ustanawia zharmonizowane zasady dotyczące oznakowania CE wyrobów budowlanych oraz określa sposób deklarowania ich właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych. Wymogi te są niezbędne do zapewnienia dostępności wiarygodnych informacji dla specjalistów, organów i konsumentów oraz do umożliwienia porównywania wyrobów budowlanych producentom w różnych państwach członkowskich.

Sprawozdawca podkreśla, że należy utrzymać koncepcję wspólnej terminologii technicznej jako łącznika pomiędzy wymogami państw członkowskich a deklaracją właściwości użytkowych określoną w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych. Sprawozdawca odnotowuje istotną rolę Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) oraz Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) jako organów właściwych do opracowywania norm zharmonizowanych. Europejska Organizacja Aprobata Technicznych (EOTA) i jednostki ds. oceny technicznej (JOT) powinny pozostać odpowiedzialne za przygotowanie europejskich dokumentów oceny.

Sprawozdawca jest zaniepokojony faktem, że w ciągu ostatnich czterech lat z 444 istniejących norm zharmonizowanych dotyczących wyrobów budowlanych tylko 12 zostało opublikowanych. Zastój ten ma związek z czasem, jaki potrzebny jest do stworzenia nowych norm, jak również z zaległościami w przeglądzie już istniejących norm. Przyspieszenie tego procesu i poprawa jakości istniejących europejskich zharmonizowanych norm są sprawami najwyższej wagi. Producenci wyrobów budowlanych i użytkownicy końcowi wymagają zarówno pewności prawa, jak i długoterminowego bezpieczeństwa planowania.

Oznakowanie CE i deklaracja właściwości użytkowych

W praktyce oznakowanie CE dla wyrobów budowlanych jest często błędnie rozumiane jako znak jakości. Tymczasem oznakowanie CE odnosi się do właściwości użytkowych wyrobu i

³ Komisja Europejska, „Europejski sektor budowlany – globalny partner”, 2016.

nie wskazuje na jego zgodność z konkretnymi wymogami, takimi jak bezpieczeństwo. W związku z tym sprawozdawca opowiada się za rozwiązaniami, które dostarczą użytkownikowi końcowemu dokładnych i jasnych informacji na temat bezpieczeństwa wyrobów budowlanych i ich zgodności z krajowymi wymogami w zakresie bezpieczeństwa budynków. Użytkownicy końcowi, MŚP i użytkownicy profesjonalni powinni mieć możliwość uzyskania wszystkich istotnych informacji o produkcie, aby zapewnić zgodność wyrobu z wymogami budowlanymi państw członkowskich. Deklaracja właściwości użytkowych musi zawsze zawierać konkretne i przejrzyste zamierzone zastosowanie.

Sprawozdawca wzywa zatem Komisję do rozważenia, czy możliwe jest włączenie do RWB minimalnych wymogów dotyczących wyrobów. Powinny one zapewnić zdrowie i bezpieczeństwo obywateli oraz ochronę środowiska. Minimalne wymogi dotyczące wyrobów mogą być również przydatne w przeciwdziałaniu potencjalnej fragmentacji rynku wewnętrznego.

Przyjęcie metod opartych na technologii informacyjnej

Liczba informacji o wyrobie, które muszą zostać przekazane użytkownikom zgodnie z RWB, najprawdopodobniej wzrośnie, szczególnie w świetle wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska. Dlatego należy się spodziewać, że oznakowanie CE nie będzie już w pełni odzwierciedlać informacji o produkcie. Niezwykle istotne jest, by budowniczowie i inni użytkownicy wyrobów budowlanych byli w stanie łatwo i wiarygodnie ustalić, czy dany wyrób budowlany w konkretnym państwie członkowskim jest dopuszczony do zamierzonego zastosowania. W tym względzie zdecydowanie zaleca się stosowanie metod cyfrowych. Pozwolą one na bezpośrednie porównanie wymogów państw członkowskich z informacjami zawartymi w deklaracji właściwości użytkowych. Doświadczenie pokazuje ponadto, że deklarowanie tych samych informacji dwukrotnie – raz w deklaracji właściwości użytkowych, a następnie drugi raz za pomocą oznakowania CE – nie jest konieczne. Jako ścieżkę alternatywną należy zastosować metody oparte na technologii informatycznej w celu ulepszenia sprawności komunikacji między podmiotami w ramach łańcucha dostaw. Tym samym sprawozdawca uważa takie koncepcje i metody jak łańcuch bloków i inteligentne deklaracje właściwości użytkowych⁴ za niezbędne rozwiązania, które należy włączyć do zmienionego RWB. Aby zapewnić jednolite wdrażanie takich rozwiązań cyfrowych, w zmienionym RWB należy przewidzieć odpowiednie ramy, które będą wdrażane przez państwa członkowskie. Krajowym punktem kontaktowym ds. produktów można by powierzyć cyfrowe dostarczanie informacji na temat krajowych wymogów dotyczących wyrobów budowlanych do konkretnych zastosowań.

Wzmocnienie nadzoru rynku

⁴ Inteligentne rozwiązania w zakresie deklaracji właściwości użytkowych, umożliwiające użytkownikom wyrobów budowlanych łatwe porównywanie wymogów danego państwa członkowskiego z informacjami o wyrobie zgodnymi z deklaracją właściwości użytkowych. Rozwiązania te wymagają jednak, aby istniejące wymogi dotyczące konkretnych zastosowań wyrobów budowlanych mogły być uzgadniane w formie cyfrowej przez państwa członkowskie z elektroniczną deklaracją właściwości użytkowych. Krajowe punkty kontaktowe ds. produktów mogłyby dostarczać w formie cyfrowej wymogi dotyczące wyrobów budowlanych w konkretnych zastosowaniach.

Przepisy dotyczące nadzoru rynku zawarte w zmienionym RWB powinny uwzględniać specyfikę sektora budowlanego.

W szczególności MŚP ubolewają nad tym, że obecny stan metod nadzoru rynku jest niewystarczający i nieskuteczny. Brak skutecznego nadzoru rynku podważa zaufanie do przepisów Unii i do oznakowania CE. Ponadto nie stwarza równych szans dla podmiotów gospodarczych. Słaby nadzór rynku może również prowadzić do wzrostu liczby wyrobów budowlanych, które nie spełniają deklarowanych właściwości użytkowych, tym samym stanowiąc zagrożenie dla użytkowników końcowych i konsumentów.

Sprawozdawca wzywa zatem państwa członkowskie do pełnego wdrożenia rozporządzenia (UE) 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku⁵.

Organy nadzoru rynku muszą być w stanie sprawdzić, czy deklaracja właściwości użytkowych wyrobu spełnia wymogi państwa członkowskiego dotyczące zamierzonego zastosowania. Ponadto kompetencje organów nadzoru rynku muszą być skuteczne i wykonalne również w przypadkach, gdy wyrób jest dostarczany bezpośrednio do użytkownika.

Organy nadzoru rynku powinny dodatkowo skoncentrować się na sprzedaży przez internet w sektorze wyrobów budowlanych: istnieje potrzeba zapewnienia skutecznego nadzoru rynku wyrobów budowlanych sprzedawanych przez internet, w szczególności w odniesieniu do wyrobów budowlanych zakupionych w państwach trzecich, w celu zapewnienia nie tylko bezpieczeństwa wyrobów, ale także uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym.

Zakres i związek z innymi przepisami UE

Oprócz RWB inne zharmonizowane obszary prawa wtórnego UE, takie jak dyrektywa maszynowa, rozporządzenie ustanawiające ramy etykietowania energetycznego⁶, dyrektywa ramowa w sprawie odpadów⁷ oraz dyrektywa w sprawie ekoprojektu również dotyczą wyrobów budowlanych. Dlatego ważne jest, aby wyjaśnić zakres, ograniczenia i związek między RWB a odpowiednimi przepisami prawa wtórnego UE. Należy ustanowić przepisy kolizyjne w przypadkach pokrywania się z RWB w celu zapewnienia transparentności i pewności prawa.

Zrównoważony charakter wyrobów budowlanych

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest uczynienie sektora budowlanego bardziej zrównoważonym poprzez uwzględnienie w zmianie RWB właściwości użytkowych wyrobów budowlanych pod względem zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapowiedzią zawartą w planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym. Niemniej włączenie celów zrównoważonego rozwoju do nowego/zmienionego RWB nie powinno prowadzić do wzrostu cen wyrobów budowlanych. Należy ocenić, w jaki sposób

⁵ Dz.U. 169 z 25.6.2019, s. 1.

⁶ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1.

⁷ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 2.

kryteria zrównoważonego rozwoju mogłyby zostać uwzględnione w ewentualnym przeglądzie RWB.

Udział zainteresowanych stron

Należy zagwarantować udział zainteresowanych stron w procesie konsultacji i oceny RWB, aby zapewnić równe szanse podmiotom gospodarczym. Ponadto w ocenie RWB należy uwzględnić potrzeby i koszty przedsiębiorstw, w szczególności MŚP.

Stanowisko sprawozdawcy

Szczególnie w świetle pandemii COVID-19 i jej skutków gospodarczych ważne jest, aby nie nakładać niepotrzebnych i nieuzasadnionych przeszkód biurokratycznych na sektor budowlany. Skutki pandemii COVID-19 dla sektora budowlanego są widoczne w postaci deficytów zaopatrzenia w materiały budowlane oraz braku pracowników z powodu obowiązków związanych z kwarantanną. Podmioty gospodarcze, gminy i gospodarstwa domowe niechętnie dokonują nowych inwestycji, co negatywnie wpływa na sektor budowlany. Zainteresowane strony potrzebują elastycznych, jasnych i łatwych do wdrożenia rozwiązań, aby podążać w kierunku ożywienia gospodarczego. W przypadku zmiany RWB, powinna ona uwzględniać potrzeby branży i specyfikę sektora budowlanego, w szczególności MŚP. Podczas przeglądu istniejących norm dotyczących RWB należy zapewnić jasność prawa. Jest to szczególnie ważne w każdym okresie przejściowym, podczas którego opracowywane są nowe normy. W tym względzie należy unikać luk regulacyjnych, przestrzegać wymogów transparentności i jakości oraz włączyć w proces wszystkie zainteresowane strony, w tym organy publiczne oraz MŚP.

Mając to na uwadze, sprawozdawca zaleca: (I) dalszy rozwój rynku wewnętrznego wyrobów budowlanych; (II) optymalizację oznakowania CE i deklaracji właściwości użytkowych; (III) wzmocnienie nadzoru rynku; (IV) jasne wytyczne w przypadku nakładania się szczegółowych przepisów dotyczących wyrobów z RWB; oraz (V) wykorzystanie narzędzi cyfrowych.

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych) (2020/2028(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych¹ (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE² (rozporządzenie w sprawie normalizacji),
- uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję ocenę z dnia 24 października 2019 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (SWD(2019)1770),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 24 października 2019 r. w sprawie wyników oceny odpowiedniości zadań określonych w art. 31 ust. 4, które są finansowane ze środków unijnych zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (COM(2019)0800),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011³,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 765/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93⁴,

¹ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.

² Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

³ Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1.

⁴ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającą decyzję Rady 93/465/EWG⁵,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 764/2008⁶,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie przyszłości europejskiej normalizacji⁷,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. zatytułowany „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” (COM(2016)0860),
 - uwzględniając Europejski Zielony Ład (COM(2019)0640),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu, art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0012/2021),
- A. mając na uwadze, że przemysł budowlany zapewnia bezpośrednio 18 milionów miejsc pracy w Europie i generuje 9 % PKB⁸;
- B. mając na uwadze, że celem rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest usunięcie barier technicznych w handlu tymi wyrobami z myślą o poprawie ich swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym, a jednocześnie dopilnowanie, by nadawały się do zamierzonego zastosowania i spełniały deklarowane właściwości użytkowe, przy uwzględnieniu aspektów zdrowotnych, środowiskowych i dotyczących bezpieczeństwa w związku z ich użytkowaniem, niezależnie od miejsca produkcji;
- C. mając na uwadze, że europejski system regulacji technicznych i normalizacji okazał się być czynnikiem pobudzającym konkurencyjność i innowacje, a jednocześnie przyczyniającym się do poprawy bezpieczeństwa konsumentów i obniżenia liczby wypadków, dzięki czemu normy europejskie stanowią globalny punkt odniesienia;
- D. mając na uwadze problemy wynikające z powolnego przyjmowania norm zharmonizowanych i braku odniesień do nich, ponieważ proces przyjmowania nie nadąża za przemianami zachodzącymi w sektorze, co powoduje niepewność wśród przedsiębiorstw; mając na uwadze, że brak norm zharmonizowanych i niekompletny

⁵ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

⁶ Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1.

⁷ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 56.

⁸ Komisja Europejska, „Europejski sektor budowlany – globalny partner”, 2016.

charakter istniejących norm przyczyniły się do wprowadzenia dodatkowych wymogów krajowych dotyczących wyrobów budowlanych, co stwarza przeszkody dla ich swobodnego przepływu na jednolitym rynku; mając na uwadze, że wymogi te mogą mieć negatywny wpływ na konsumentów i na wywiązywanie się przez państwa członkowskie z obowiązków w zakresie bezpieczeństwa strukturalnego, zdrowia i ochrony środowiska, na inne kwestie związane z budownictwem i na ochronę konsumentów;

- E. mając na uwadze, że wprowadzane przez państwa członkowskie przepisy dotyczące obiektów budowlanych powinny być formułowane i egzekwowane w taki sposób, aby zagwarantować bezpieczeństwo pracowników i konsumentów oraz aby nie szkodzić środowisku naturalnemu, co może również wpłynąć na wymogi dotyczące wyrobów budowlanych;
 - F. mając na uwadze, że koszty przestrzegania rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, ponoszone głównie przez producentów, stanowią od 0,6 % do 1,1 % obrotów sektora budowlanego, co może być bardzo uciążliwe dla MSP;
1. z zadowoleniem przyjmuje dokonaną przez Komisję ocenę rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych oraz jego bieżący przegląd, których celem jest usunięcie pozostałych barier na rynku wewnętrznym wyrobów budowlanych oraz przyczynienie się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu i planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, przy jednoczesnym uwzględnieniu rozwoju technologicznego i innowacji;
 2. zwraca uwagę na szczególny charakter rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, które różni się od ogólnych zasad nowych ram prawnych, przede wszystkim dlatego, że nie harmonizuje żadnych szczegółowych wymogów ani minimalnych poziomów bezpieczeństwa w odniesieniu do wyrobów budowlanych, lecz jedynie określa wspólną terminologię techniczną, która jest jednakowa dla wszystkich wyrobów budowlanych objętych zakresem zastosowania rozporządzenia oraz służy do oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk określonych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych;
 3. podkreśla, że obecne rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych zapewnia swobodny przepływ wyrobów budowlanych w obrębie Unii, podczas gdy państwa członkowskie zachowują kontrolę nad przepisami dotyczącymi obiektów budowlanych; zauważa w związku z tym, że zgodnie z przepisami państw członkowskich obiekty budowlane muszą być projektowane i wykonywane w taki sposób, by nie zagrażały bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych ani mieniu oraz by nie wywierały szkodliwego wpływu na środowisko; zwraca uwagę, że właściwości użytkowe wyrobów stanowiących element obiektów budowlanych zasadniczo wpływają na przepisy budowlane wprowadzane na szczeblu państw członkowskich;

Wspólna terminologia techniczna, w tym normy

4. zauważa, że wspólną terminologię techniczną wprowadzoną w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych określono zgodnie z europejskimi normami zharmonizowanymi oraz europejskimi dokumentami oceny w odniesieniu do wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi lub nieobjętych nimi w pełni w celu

uwzględnienia wymogów państw członkowskich dotyczących właściwości użytkowania; uznaje, że Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) stanowią organizacje właściwe do opracowywania norm zharmonizowanych, podczas gdy Europejska Organizacja Aprobata Technicznych (EOTA) i jednostki ds. oceny technicznej (JOT) są odpowiedzialne za przygotowanie europejskich dokumentów oceny;

5. zwraca uwagę, że w przeciwieństwie do innych przepisów nowych ram prawnych stosowanie norm zharmonizowanych w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest obowiązkowe, co wymaga skutecznego systemu ich przyjmowania w celu zaspokojenia potrzeb sektora i uwzględnienia jego najskuteczniejszych praktyk, umożliwienia innowacji, nadszycia za rozwojem technologicznym, zapewnienia jasności prawa i r6wnych warunk6w działania dla MŚP oraz zaspokojenia potrzeb regulacyjnych państw członkowskich; w tym celu wzywa Komisję do zapewnienia aktywnego zaangażowania sektora i właściwych zainteresowanych stron, aby nowe normy były jak najbardziej adekwatne; zwraca uwagę na znaczenie aktywnego udziału państw członkowskich w procesie normalizacji;
6. wyraża zaniepokojenie, że z 444 istniejących norm zharmonizowanych dotyczących wyrob6w budowlanych tylko 12 wydano po przyjęciu rozporządzenia w sprawie wyrob6w budowlanych; uważa, że czas potrzebny do opracowania i publikacji odniesień do norm, zaległ6sci w przeglądzie i aktualizacji juź istniejących norm (dorobek prawny rozporządzenia w sprawie wyrob6w budowlanych), brak jasności obecnych ram prawnych, a takżyc brak produktywnego dialogu pomiędy wszystkimi partnerami, którzy s6 obecnie zaangażowani w ten proces, należą do najistotniejszych problem6w zwi6zanych z wdrażaniem rozporządzenia;
7. zwraca uwagę, że znaczna liczba norm nie obejmuje w pełni wszystkich podstawowych wymog6w koniecznych do wykorzystywania wyrob6w budowlanych w obiektach budowlanych; wyraża zaniepokojenie, że ten niepełny charakter harmonizacji doprowadził częściowo do powstania dodatkowych wymog6w krajowych i obowiązkowych znak6w krajowych dla wyrob6w budowlanych, co skutkuje nieuzasadnionymi barierami, rozdrobnieniem i osłabieniem rynku wewnętrznego oraz powoduje brak pewności prawa dla przedsiębiorstw, przedsiębiorstw budowlanych, wykonawc6w, urbanistów i architekt6w oraz stwarza potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa obiekt6w budowlanych;
8. pilnie wzywa Komisję, by znalazła szybkie i realne rozwiązanie w celu usprawnienia proces6w standaryzacji i nadrobienia zaległ6sci w zakresie norm, do których nie opublikowano odniesień; w zwi6zku z tym popiera połączenie srodków kr6tkoterminowych w celu usunięcia zaległ6sci i brak6w regulacyjnych ze srodkami długoterminowymi w celu usprawnienia procesu definiowania wspólnej terminologii technicznej za pośrednictwem kompleksowych norm zharmonizowanych;
9. wskazuje, że należyc uwzględniać problemy zwi6zane z opracowywaniem norm zharmonizowanych na wszystkich etapach procesu przygotowawczego; wzywa Komisję, by w tej fazie przygotowawczej prowadziła ściśle konsultacje z wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami zgodnie z rozporządzeniem w sprawie normalizacji, oraz podkreśla znaczenie wyważonej reprezentacji, przejrzystości i otwartości wszystkich zaangażowanych stron dla znalezienia wykonanego rozwiązania;

podkreśla potrzebę zapewnienia wysokiej jakości wniosków o normalizację składanych przez Komisję oraz konieczność opracowania jasnych i pragmatycznych wytycznych; ponadto zachęca Komisję do opracowania kompleksowych i horyzontalnych wytycznych dla organów normalizacyjnych, opisujących strukturę i wymogi wnioskowanej normy; proponuje ustanowienie jasno określonych ram czasowych dla Komisji w celu przeprowadzenia oceny przygotowanych norm oraz jednoznacznych terminów dla wszystkich stron w celu zapewnienia dalszego przeglądu w przypadku stwierdzenia niezgodności z danym wnioskiem o normalizację lub rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych; uważa, że ważne jest bardziej precyzyjne określenie zakresu norm, aby zapewnić producentom jasne wytyczne przy deklarowaniu, że ich wyroby wchodzą w ten zakres;

10. uważa, że ze względu na obowiązkowy charakter norm w kontekście rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i fakt, iż są one uznawane za część prawodawstwa Unii, teksty wydanych norm zharmonizowanych powinny być dostępne we wszystkich językach Unii; podkreśla, że należy zapewnić dostępność wysokiej jakości tłumaczenia bez generowania dodatkowych kosztów i zwiększyć zaangażowanie krajowych organów normalizacyjnych w proces tłumaczenia; wzywa Komisję do dalszego wspierania i upraszczania uzgodnień finansowych dotyczących tłumaczenia norm zharmonizowanych;
11. wyraża zaniepokojenie, że chociaż w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych uwzględniono alternatywną ścieżkę dla wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi lub nieobjętych nimi w pełni, aby umożliwić wprowadzanie do obrotu produktów innowacyjnych, zdecydowana większość europejskich dokumentów oceny nie dotyczy produktów innowacyjnych;
12. uważa zatem, że obecne słabe wyniki systemu normalizacji są jednym z czynników prowadzących do coraz częstszego korzystania ze ścieżki EOTA jako alternatywnego środka normalizacji;
13. wskazuje na długi czas trwania i wysoki koszt ścieżki EOTA, która nie jest przyjazna dla MŚP i w większości przypadków jest dostępna tylko dla dużych graczy rynkowych; podkreśla, że niezależnie od potrzeby ogólnych ulepszeń procesu normalizacji obecna procedura opracowywania europejskich dokumentów oceny może być pomocna jako dodatkowy środek zachęcający do rozwoju innowacyjnych produktów i udziału MŚP, ale musi również uwzględniać cel producentów dotyczący jak najszybszego wprowadzania do obrotu innowacyjnych wyrobów, przy jednoczesnym poszanowaniu unijnych wymogów dotyczących produktów, i nie powinna być postrzegana jako stała alternatywa dla systemu normalizacji;
14. podkreśla, że wspólna terminologia techniczna może pomóc w promowaniu gospodarki o obiegu zamkniętym, ponieważ umożliwia spójne deklarowanie właściwości użytkowych wyrobów budowlanych; uważa, że należy zwracać większą uwagę na normy, które mogą pomóc w promowaniu gospodarki o obiegu zamkniętym w Europie;

Oznakowanie CE i deklaracja właściwości użytkowych

15. zauważa, że oznakowanie CE jest środkiem, dzięki któremu wyroby budowlane legalnie wprowadzone do obrotu w jednym państwie członkowskim mogą być wprowadzane do obrotu na terytorium dowolnego innego państwa członkowskiego; jest jednak

zaniepokojony faktem, że ponieważ oznakowanie CE w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych różni się od innych przepisów nowych ram prawnych, ponieważ odnosi się jedynie do właściwości użytkowych wyrobu, a nie świadczy o jego zgodności z konkretnymi wymogami, taka różnica w podejściu w stosunku do innych przepisów nowych ram prawnych może spowodować dezorientację w odniesieniu do oznakowania CE i obniżyć jego wartość; wskazuje w związku z tym na nakładanie się na siebie informacji wymaganych przez oznakowanie CE i deklarację właściwości użytkowych; uważa, że to powielanie powoduje dodatkowe niepotrzebne obciążenia administracyjne i koszty dla przedsiębiorstw oraz że należy je zlikwidować, w tym dzięki szerszemu zastosowaniu rozwiązań cyfrowych;

16. ubolewa, że oznakowanie CE w ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest błędnie rozumiane jako znak jakości i że nie określa, czy dany wyrób budowlany jest bezpieczny lub może być wykorzystywany w obiektach budowlanych; uważa, że wymagane są dalsze rozwiązania, aby zapewnić użytkownikom końcowym precyzyjne i jasne informacje na temat charakteru oznakowania CE, w odniesieniu do bezpieczeństwa wyrobów budowlanych oraz ich zgodności z krajowymi wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa budynków i obiektów budowlanych;
17. wzywa Komisję, by w następstwie oceny skutków i oceny potrzeb regulacyjnych Unii i państw członkowskich co do poszczególnych kategorii wyrobów rozważyła i gruntownie oceniła możliwość stopniowego wzmocnienia rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych dzięki włączeniu do niego dodatkowych obowiązków informacyjnych i wymogów dotyczących właściwości użytkowych w odniesieniu do aspektów zdrowotnych, środowiskowych i dotyczących bezpieczeństwa; ponadto wzywa Komisję do oceny, które podejście byłoby skuteczne w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych;
18. odnotowuje brak cyfryzacji w sektorze budowlanym oraz podkreśla znaczenie pełnego wykorzystywania technologii cyfrowych, co pozwoliłoby przekazywać podmiotom gospodarczym i użytkownikom końcowym jasne, przejrzyste i wiarygodne informacje, uwzględnić nakładanie się wymogów dotyczących informacji oraz umożliwiłoby organom nadzoru rynku skuteczniejsze prowadzenie działań; wzywa Komisję do oceny korzyści wynikających ze stosowania takich technologii oraz do opracowania rozwiązań służących inteligentnej integracji istniejących danych, które mogą być wykorzystywane w różnych systemach informatycznych;
19. uważa, że rozwiązania cyfrowe mogłyby zwiększyć przejrzystość rynku wyrobów budowlanych oraz zapewnić dokładność i wiarygodność informacji zawartych w deklaracji właściwości użytkowych, a także ułatwić porównywalność wyrobów budowlanych na podstawie deklarowanych właściwości użytkowych, takich jak bezpieczeństwo i efektywność środowiskowa, tym samym umożliwiając podmiotom gospodarczym i użytkownikom końcowym korzystanie z informacji dostarczanych przez producentów oraz szybką ocenę i porównywanie wymogów dotyczących obiektów budowlanych z informacjami zawartymi w deklaracji właściwości użytkowych;
20. podkreśla potrzebę zwiększania wiedzy podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP i mikroprzedsiębiorstw, na temat oznakowania CE i deklaracji właściwości użytkowych, w tym za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego; uważa, że takie

podejście zwiększyłyby zaufanie do harmonizacji na poziomie unijnym i jakości norm zharmonizowanych oraz pomogłyby zmniejszyć rozdrobnienie jednolitego rynku; podkreśla istotną rolę krajowych punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych w informowaniu podmiotów gospodarczych o stosowaniu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych oraz w przekazywaniu wiarygodnych informacji o obowiązujących na terytorium danego państwa członkowskiego przepisach dotyczących wymogów dla obiektów budowlanych mających zastosowanie do zamierzonego zastosowania poszczególnych wyrobów budowlanych; proponuje podjęcie dalszych działań w celu zwiększenia wiedzy na temat istnienia tych punktów kontaktowych, ponieważ w 2018 r. wiedziało o nich tylko 57 % zainteresowanych stron;

Nadzór rynku

21. jest zaniepokojony faktem, że nadzór rynku w odniesieniu do wyrobów budowlanych jest postrzegany przez branżę jako niewystarczający i nieskuteczny; podkreśla, że taka sytuacja osłabia równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych, które przestrzegają przepisów, a działa na korzyść nieuczciwych handlowców, którzy tego nie robią; zwraca uwagę, że słaby i niekonsekwentny nadzór rynku może prowadzić do zwiększenia liczby wyrobów, które nie spełniają deklarowanych właściwości użytkowych, i stanowić zagrożenie dla użytkowników końcowych;
22. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia rozporządzenia (UE) 2019/1020, którego celem jest wzmocnienie nadzoru rynku w odniesieniu do produktów objętych unijnymi przepisami harmonizacyjnymi, w tym rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, i w którym określono ramy współpracy z podmiotami gospodarczymi; w tym kontekście podkreśla potrzebę spójnego, zharmonizowanego i jednolitego egzekwowania nowych zasad przez krajowe organy nadzoru rynku oraz ściślejszej współpracy transgranicznej w celu zapewnienia równych warunków działania w sektorze budowlanym oraz uczciwej konkurencji na rynku unijnym;
23. przypomina, że na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1020 państwa członkowskie muszą zapewnić organom nadzoru rynku niezbędne zasoby finansowe, kadrowe i techniczne, w tym dopilnować, by organy te dysponowały wystarczającą wiedzą fachową i kompetencjami; zachęca państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy między ich organami nadzoru rynku, w tym na szczeblu transgranicznym, oraz do zwiększenia liczby, efektywności i skuteczności kontroli, aby umożliwić identyfikowanie wyrobów budowlanych, które nie są zgodne z deklarowanymi właściwościami użytkowymi, oraz zapobiegać obrotowi nimi na jednolitym rynku;
24. wzywa Komisję do szybkiego przyjęcia aktów wykonawczych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1020 w celu dalszego dostosowania działań organów nadzoru rynku przez określenie jednolitych warunków kontroli, kryteriów określania częstotliwości kontroli oraz liczby próbek poddawanych kontroli w odniesieniu do niektórych produktów lub kategorii produktów, a także przez ustanowienie poziomów odniesienia i technik kontroli zharmonizowanych produktów, w tym wyrobów budowlanych, z uwzględnieniem specyfiki odpowiednich sektorów oraz wpływu na zmienione rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych; zwraca uwagę na istotną rolę Unijnej Sieci ds. Zgodności Produktów i grup współpracy administracyjnej w zapewnianiu zorganizowanej koordynacji i współpracy między organami egzekwowania prawa państw członkowskich a Komisją oraz w usprawnianiu praktyk

nadzoru rynku w celu zwiększenia ich skuteczności;

25. uważa, że krajowe organy nadzoru rynku odpowiedzialne za wyroby budowlane powinny ściśle współpracować z krajowymi organami nadzoru budowlanego w celu zapewnienia zróżnicowanego podejścia do oceny zgodności wyrobów budowlanych stosowanych w obiektach budowlanych z deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub zamierzonym zastosowaniem, a także w celu zapewnienia ich zgodności z przepisami budowlanymi, gwarantując tym samym ochronę zdrowia i bezpieczeństwa pracowników mających do czynienia z wyrobami budowlanymi oraz użytkowników obiektów budowlanych;
26. podkreśla, że państwa członkowskie powinny przejmować odpowiedzialność przy wprowadzaniu krajowych przepisów dotyczących obiektów budowlanych, w tym wymogów dotyczących bezpieczeństwa podczas budowy, konserwacji i rozbiórki obiektów budowlanych, oraz uwzględniać inne aspekty ważne z punktu widzenia interesu publicznego, takie jak zdrowie, bezpieczeństwo i ochrona pracowników oraz ochrona środowiska;
27. zwraca uwagę na wzrost sprzedaży przez internet w sektorze budowlanym; podkreśla, że aby zapewnić zgodność wyrobów budowlanych znajdujących się w obiegu na jednolitym rynku z ich deklarowanymi właściwościami użytkowymi lub zamierzonym zastosowaniem, niezależnie od ich pochodzenia, konieczny jest skuteczny nadzór rynku w odniesieniu do wyrobów budowlanych sprzedawanych w internecie, zwłaszcza tych nabywanych od podmiotów gospodarczych spoza UE, ponieważ mogą być niezgodne z prawodawstwem Unii i w związku z tym wpływać na jakość i bezpieczeństwo obiektów budowlanych; podkreśla rolę, jaką mogłyby odegrać w tym względzie internetowe platformy handlowe;
28. podkreśla znaczenie zapewnienia jednolitej skuteczności jednostek notyfikowanych przeprowadzających oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, tak aby ich funkcje były wykonywane na tym samym poziomie i na tych samych warunkach; w związku z tym zwraca uwagę na rolę unijnych jednostek badawczych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/1020 w przyczynianiu się do zwiększenia zdolności laboratoriów, a także w zapewnianiu wiarygodności i spójności badań do celów nadzoru rynku we wszystkich państwach członkowskich;
29. podkreśla, że należy usprawnić przekazywanie i wymianę informacji na temat potencjalnie niebezpiecznych substancji w wyrobach budowlanych oraz zacieśnić współpracę z bazami danych Europejskiej Agencji Chemikaliów, zgodnie z obecnym prawodawstwem;
30. wzywa Komisję do dalszego skutecznego monitorowania i usuwania nieuzasadnionych barier na rynku wewnętrznym, wynikających z krajowych środków regulacyjnych; podkreśla potrzebę pogłębionego dialogu i współpracy między Komisją a państwami członkowskimi w celu zwalczania praktyk utrudniających swobodny przepływ wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym, takich jak dalsze stosowanie krajowych znaków towarowych i dodatkowych certyfikatów dla wyrobów budowlanych;

Zrównoważony charakter wyrobów budowlanych

31. podkreśla ogólną potrzebę przejścia na bardziej zrównoważoną gospodarkę o obiegu zamkniętym w zakresie zaopatrzenia, produkcji, ponownego wykorzystania i recyklingu wyrobów budowlanych oraz ich wykorzystywania w obiektach budowlanych; podkreśla potrzebę poprawy zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych oraz dostępności wtórnych i odnawialnych produktów i materiałów na rynku;
32. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest uczynienie sektora budowlanego bardziej zrównoważonym dzięki uwzględnieniu w przeglądzie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych właściwości użytkowych tych wyrobów pod względem zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapowiedzią zawartą w planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym; popiera zobowiązanie Komisji do dostosowania i uspołnienia prawodawstwa dotyczącego wyrobów budowlanych z horyzontalną polityką w dziedzinie ochrony środowiska;
33. wzywa Komisję, by rozważyła włączenie niektórych wymogów dotyczących efektywności środowiskowej i kryteriów zrównoważonego rozwoju w całym cyklu życia produktów do norm zharmonizowanych dla określonych kategorii wyrobów na mocy rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, a jednocześnie uwzględniła zmiany rynkowe i technologiczne oraz krajowe wymogi regulacyjne dotyczące sektora budowlanego lub polityki w zakresie budynków, aby zapewnić producentom jednolite ramy oceny i testowania wyrobów w przypadku ustanowienia odpowiednich wspólnych wymogów zgodności; podkreśla, że obecne podstawowe wymogi dotyczące obiektów budowlanych określone w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych mogą już stanowić podstawę przygotowania mandatów normalizacyjnych i zharmonizowanych specyfikacji technicznych w odniesieniu do efektywności środowiskowej i zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych; podkreśla znaczenie właściwej oceny kategorii wyrobów, do których takie wymogi miałyby zastosowanie, oraz potrzebę zaangażowania w proces oceny wszystkich zainteresowanych stron; podkreśla, że nie powinno to prowadzić do wzrostu cen wyrobów budowlanych;
34. wzywa Komisję do oceny, jak rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych mogłoby wspierać obieg zamknięty tych wyrobów, w tym wyrobów ponownie wykorzystywanych lub poddawanych regeneracji bądź wytwarzanych z materiałów pochodzących z recyklingu; podkreśla, że będzie to wymagało wiarygodnych danych dotyczących wcześniejszego wykorzystania wyrobów budowlanych, z uwzględnieniem związanych z tym potencjalnych kosztów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje cel Komisji, jakim jest ustanowienie wspólnej europejskiej przestrzeni danych na potrzeby inteligentnych aplikacji dla gospodarki o obiegu zamkniętym, zawierającej dane dotyczące informacji o produkcji⁹;

Szczegółowe zalecenia dotyczące przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

35. podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron w proces konsultacji i oceny; podkreśla znaczenie szeroko zakrojonej oceny skutków możliwych opcji regulacyjnych; podkreśla potrzebę zapewnienia równych warunków działania i zmniejszenia obciążeń administracyjnych w przepisach dotyczących wyrobów budowlanych dla wszystkich przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP, a jednocześnie uwzględnienia nowych modeli biznesowych oraz

⁹ Zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym.

uczciwej konkurencji na szczeblu globalnym; w związku z tym wzywa do dalszego wyjaśnienia i usprawnienia uproszczonych procedur dla mikroprzedsiębiorstw;

36. podkreśla, że należy unikać powielania przepisów oraz zapewnić spójność zmienionego rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych z obowiązującym prawodawstwem i przyszłymi inicjatywami ustawodawczymi; wzywa zatem Komisję do wyjaśnienia związku rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych z powiązаныmi przepisami dotyczącymi rynku wewnętrznego, takimi jak dyrektywa w sprawie ekoprojektu¹⁰, rozporządzenie ustanawiające ramy etykietowania energetycznego¹¹, dyrektywa ramowa w sprawie odpadów¹² oraz dyrektywa w sprawie wody pitnej¹³, aby uniknąć możliwego powielania przepisów, oraz w razie konieczności do uproszczenia odpowiednich przepisów, aby zapewnić przedsiębiorstwom jasność prawa;
37. podkreśla, że wszelki przegląd rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych powinien być zgodny z zasadami i celami rozporządzenia w sprawie normalizacji w odniesieniu do przygotowywania norm zharmonizowanych w celu zapewnienia ich przejrzystości i jakości; podkreśla, że taki przegląd powinien zapewnić odpowiednie zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron oraz uwzględnienie potrzeb regulacyjnych państw członkowskich;
38. podkreśla potrzebę zapewnienia w okresie przejściowym jasności prawa w odniesieniu do jakiegokolwiek przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i przeglądu związanego z nim dorobku prawnego, aby uniknąć próżni prawnej i umożliwić sprawne przejście od obowiązujących do nowych przepisów;
39. wyraża zaniepokojenie, że wszelkie zmiany rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, a w szczególności przegląd jego dorobku prawnego, zajmą dużo czasu, podczas gdy producenci, przedsiębiorstwa budowlane, wykonawcy, urbaniści, architekci i inni użytkownicy końcowi potrzebują natychmiastowych rozwiązań w celu przeciwdziałania brakowi pewności prawa wynikającemu m.in. z braku uaktualnionych norm zharmonizowanych oraz luk regulacyjnych; wzywa Komisję do zajęcia się tymi kwestiami w ramach oczekiwanego przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, w tym do znalezienia rozwiązania, które pomoże poradzić sobie z pilnymi wyzwaniami prawnymi i technicznym;
40. apeluje o ambitny przegląd rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, aby stworzyć solidne ramy regulacyjne bazujące na skutecznych, łatwych do egzekwowania i zharmonizowanych zasadach;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.

¹⁰ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

¹¹ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1.

¹² Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

¹³ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	28.1.2021
Wynik głosowania końcowego	+ : 44 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Pablo Arias Echeverría, Alessandra Basso, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Anna Cavazzini, Dita Charanzová, Deirdre Clune, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Andrey Kovatchev, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Morten Løkkegaard, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Dan-Ștefan Motreanu, Anne-Sophie Pelletier, Miroslav Radačovský, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marco Zullo
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Christian Doleschal, Claude Gruffat, Krzysztof Hetman, Edina Tóth

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

44	+
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
THE LEFT	Kateřina Konečná, Anne-Sophie Pelletier
ID	Alessandra Basso, Markus Buchheit, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
NI	Miroslav Radačovský, Marco Zullo
PPE	Pablo Arias Echeverría, Deirdre Clune, Christian Doleschal, Krzysztof Hetman, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Antonius Manders, Dan-Ştefan Motreanu, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoş, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Morten Løkkegaard
S&D	Alex Agius Saliba, Brando Benifei, Biljana Borzan, Evelyne Gebhardt, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose
VERTS/ALE	Anna Cavazzini, Alexandra Geese, Claude Gruffat, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak

1	-
ID	Hynek Blaško

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się